

De uitgave van de M.-fabel is het tastbare resultaat dat de heer Boender heeft bereikt via een aantal lesuren waarin de fabel werd behandeld. Een resultaat om jaloers op te zijn. Hij mag dan al zeggen dat "de uitgave geen doel, maar middel" is geweest, het is toch van het grootste belang dat ook anderen geattendeerd worden op de mogelijkheden van een dergelijke aanpak.

Dit is de methode die we gerust ludiek mogen noemen en waaraan we zo'n geweldige behoefte hebben in juist de tweede klas. Leerlingen willen daar graag "iets doen" en docenten willen hen daar taalinventief maken. Maar de leerling wordt pas vindingrijk als de leraar een goed regisseur is, die leiding geeft, stimuleert en organiseert. De heer Boender is daar bij zijn werk zeer goed in geslaagd. Hij wilde zijn leerlingen inzicht in een literaire tekst geven, i. c. de fabel, en om te zien of zij zich inderdaad van de samenhang bewust worden, heeft hij in de vorm van verschillende opdrachten een goede controle ontwikkeld. De leerling moet zo wel het gevoel gekregen hebben, dat hij zelf zijn ontdekkingen deed.

Belangrijk hierbij is de samenwerking met de tekenleraar geweest. Tekst en tekening zijn nu een echte eenheid.

Het is jammer dat de heer Boender in zijn werkschema niet precies heeft aangegeven hoe de lesuren verdeeld waren. Niet dat men verlangen moet naar een recept, maar de methode zou zoveel duidelijker geworden zijn. De vage aanduiding van "ongeveer tien lesuren Nederlands" is naar mijn gevoel weinig relevant.

Wat de uitgave zelf betreft niets dan lof. Bij een totaal van 17 fabels van verschillende hand kan het niet uitblijven dat er goede en minder goede produkten onder zijn. Toch ligt het gemiddelde gehalte vrij hoog, zowel van taalgebruik als van inhoud en structuur. Slechts één enkele maal wordt de lezer herinnerd aan de "Fabeltjeskrant" (nr. IX). Het is een goed idee ook de inleiding door de leerlingen te laten verzorgen en hen daarin verslag te laten uitbrengen van wat in de klas werd behandeld.

Het fabelboek brengt echter één gevaar met zich mee: er is iets bij deze leerlingen wakker geroepen, zij zijn gemotiveerd tot een bepaalde prestatie, maar eenmaal het doel bereikt mag het resultaat niet in de lucht blijven hangen. Noodgedwongen zal men op de ingeslagen weg verder moeten voortgaan, misschien eerst nog met een sprookje, later met een schets, een short story of een essay.